

но любоздравителство-то на младия Мехмедъ прохладяваше го, и повече го утѣшаваше като го запыташе за злощастія-та му. А до такъвъ стъпенъ дѣте-то убыхна роба, щото съ сички-те заплашванія и поръчванія на дѣда си, щомъ намѣрваше време играеше съ него. Нарече го Кошякъ, сирѣчь стравенъ и пріятель. Раздѣляше скритомъ съ него вошкж-тж си, и колко пжти го отреждаж на жестоко живѣніе немилостивн-те побѣдители, Мехметъ като го съжеляваше, принасяше му скрышомъ въ минутн-те отсѣтствія на родителн-те си хлѣбъ и земны ябълки опечены въ пепель-та.

Преминаж нѣколко мѣсецы слѣдъ испроважданіе-то на Кашкамбово-то писмо безъ да ся случи нѣщо достозабележително. Въ това растояніе Иванъ привлече толкосъ искусно благоразуміе-то на жена-та и на стареца, щото гледаше ся отъ тѣхъ за потребень. Знаеше твърдѣ добрѣ да готви. Направяше чудно Русско-то Пиво, Кислица, приготвяше солены-те тиквы, и бѣше научилъ пазители-те си да ядхть слака-та му.

За да ся удостои юще повече обвѣрваніе-то нмъ, преструваше ся на смѣхотворецъ и из-